

Oglaši

Nedjelja
22. I. 2017.

3. nedjelja
kroz godinu

08:00 + Nikola i Ante Štefanac, Maja Kožić
09:30 + Orešac
11:00 + Suhopolje

- Ponedjeljak: Emerencijana, Ema, Blago, Milka, Vjera
- Utorak: Sv. Franjo Saleški, Ksenija, Bogoslav
- Srijeda: **OBRAĆENJE SVETOG PAVLA APOSTOLA**
- Četvrtak: Sveti Timotej i Tit, Tješimir, Paula V.
- Petak: Sv. Anđelka Merici, Pribislav, Vitalijan, Anđelka
- Subota: *Sveti Toma Akvinski*

Nedjelja
29. I. 2017.

4. nedjelja
kroz godinu

08:00 + Milka i Franjo Brlek, Josip i Ana Fuks
11:00 + Suhopolje

- Crkveni Tisak: Glas Koncila, Radosna vijest
- Čišćenje crkve: Alojzija Stepinca, Dubrovačka, Kolodvorska
- Ovaj tjedan nema večernjih misa
- Sveti Potvrda za krizmanike 8. r. i 1. r. srednje: u nedjelju 7. svibnja 2017. godine

Izdaje: Župa Sv. Terezije Avilske u Suhopolju, Trg Sv. Terezije 2, 33410 Suhopolje,
tel. 771 274, e-mail: zupni.ured.svete.terezije.avilske@vt.t-com.hr

Gospodine, Isuse Kriste!

Zahvaljujemo ti što si nas prije dvadeset godina,
odlukom sv. Ivana Pavla II.,
utemeljitelja Požeške biskupije,
započeo okupljati u zajedništvo naše mjesne Crkve.
U njoj nas, po euharistijskom otajstvu,
ispunjaš snagom svoje pobjede nad zlom i smrću,
obdaruješ nadom.

Molimo te, da po žrtvi svoje ljubavi,
koju obnavljaš za nas u svakoj svetoj misi,
udijeliš našim supružnicima vjernost u braku,
otvorиш djeci i mladima srce
za veličinu i smisao ljudskoga života
u skladu s tvojim projektom ljubavi,
potakneš neke od njih da te slijede na svećeničkom
ili redovničkom putu,

a sve nas osposobiš za suošćajnu blizinu
prema bolesnima, siromašnim, starima i osamljenima.

Daj da nam Treći biskupijski euharistijski kongres
uveća radost i ponos što pripadamo jednoj, svetoj,
katoličkoj
i apostolskoj Crkvi, u našoj Požeškoj biskupiji.
Usliši nas, Ti, koji kao pobednik nad grijehom i smrću
živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

Krist danas i uvijek, naša nadja, aleluja!

Kršćanski život je borba

U propovijedi se Papa osvrnuo na misno Evanđelje koje pripovijeda kako mnoštvo naroda poletno slijedi Isusa, te da su ljudi dolazili iz svih krajeva. Zašto je dolazilo mnoštvo naroda? – pitao se Papa. Evanđelje veli da je u mnoštvu bilo bolesnika koji su tražili ozdravljenje. Bilo je ljudi koji su rado slušali Isusa, jer je govorio s autoritetom, a to je diralo srce. Ljudi su spontano dolazili, a ne iz straha da ne izgube posao – rekao je Papa.

Narod je toliko hrlio da je Isus morao tražiti lađu kako bi se udaljio od obale. Ljudi su iz potrebe dolazili Isusu, Bog ih je privlačio. Bog je privlačio mnoštvo. Isus pak nije mogao ostati ravnodušan, kao neki učitelj koji nakon predavanja pere od svega ruke. Mnoštvo je diralo Isusovo srce. Evanđelje veli da se Isus ‘sažalio jer je video narod kao ovce bez pastira’. Bog po Duhu Svetom privlači ljude Isusu.

Čudno je da to što ovaj ulomak iz Markova evanđelja, u kojem se govorи o Isusu, mnoštvu, zanosu i Gospodinovoj ljubavi, završava nečistim duhovima, koji su vidjevši Isusa vikali: „Ti si sin Božji“ – primjetio je Sveti Otac. To je istina; tu stvarnost svatko osjeti kad se približi Isusu. Nečisti duhovi to žele spriječiti, bore se protiv nas. Život bez napasti nije kršćanski, već ideološki, gnostički. Kad Bog Isusu privlači ljude, netko drugi ih tada vuče u suprotnom smjeru, u srcu se vodi rat - kazao je papa Franjo.

Papa je opisao kakva se borba vodi u kršćanskem životu: ili prepustiš da te Isus po Ocu privuče ili pak možeš reći: „Želim biti miran, živjeti u miru.“ Ako želiš napredovati, onda se moraš boriti. Treba osjetiti kako se srce bori da Isus pobijedi – kazao je Papa dodajući:

Razmišljajmo o tomu kakvo nam je srce; osjećam li borbu u srcu? Između komotnosti i služenja drugima, između zabave i molitve, između jedne i druge stvari, osjećam li borbu? Osjećam li želju da činim dobro ili me nešto koči? Vjerujem li da moj život dira Isusovo srce? Ako ne vjerujem, onda treba puno moliti kako bih vjerovao, tražiti tu milost. Molimo milost od Gospodina da budemo kršćani koji znaju razlučivati što se događa u njihovu srcu i odabrati pravi put na kojem nas Bog privlači Isusu – zaključio je Papa.

Bože, hvala ti što si mi dao ‘najzločestiju’ mamu na svijetu

Dok druga djeca jedu slatkiše za doručak, ja moram jesti pahuljice, jaja ili dvopek. Dok drugi jedu kolače za večeru i piju Coca-Colu, ja moram pojesti sendvič. A znajte da mi ni ručak nije kao njihov.

Ali barem ne patim sama. Moja sestra i dva brata imaju istu zločestu mamu. Moja je mama uvijek htjela znati gdje sam. Čovjek bi pomislio da sam s uličnom bandom. Morala je znati tko su mi prijatelji i kamo idem. Uporno je tražila da se vratimo za sat vremena ako smo tako rekli – ili ranije, a ne za sat vremena i jednu minutu. Skoro se stidim priznati, ali kaznila bi nas kada je ne bismo poslušali. Ne jedanput, nego svaki put kad nismo slušali i kad smo činili kako nas je volja.

Sada vidite koliko je zločesta bila naša mama.

Morali smo nositi čistu odjeću i kupati se. Druga su djeca uvijek nosila istu odjeću danima. Jako smo se svadali jer nam je sama šivala odjeću kako bismo uštedjeli novac. Zašto, zašto smo imali majku zbog koje smo se osjećali drukčijim od ostale djece?

Ali najgore tek dolazi. Morali smo biti u krevetu u devet svake večeri i ustati u osam sljedećeg jutra. Nismo mogli spavati do podneva kao druga djeca. I dok su oni spavali, moja je majka uvela zakon o radu. Tako smo morali raditi po kući. Morali smo prati suđe, spremati krevete, kuhati i raditi druge strašne stvari.

Kad smo postali tinejdžeri, postala je mudrija, a naš život još nesretniji. Morali smo svoje dečke i djevojke pozvati u kuću prije no što smo s njima izlazili van. Da ih mama upozna! I uvijek bi provjeravala jesmo li tamo gdje smo rekli da ćemo biti.

I dok su moje prijateljice imale dečke u zreloj dobi od 12 i 13, ja nisam smjela izlaziti do 16. Tijekom godina, stvari se nisu ni malo popravile. Nismo mogli poput naših prijatelja ležati bolesni u krevetu i tako izbjegavati školu. Morali smo imati dobre ocjene.

S mamom iza leđa koja nam je neprestano pričala, ponavljala, inzistirala, kažnjavala i zahtijevala poštenje, nitko od nas nije mogao, a da ne završi srednju školu.

Moja mama je stvarno bila katastrofa. Od nas četvero, dvoje nas je završilo fakultet. I koga da sada krivimo za ono što smo postali? U pravu ste, našu mamu!

Pogledajte što smo sve propustili! Nikada nismo pili, krali, uništavali stvari, niti činili išta uzbudljivo poput naših prijatelja! Sve čemu nas je učila bilo je da odrastemo u vjeri u Boga, i da postanemo čovječni i ispravni ljudi.

A sada i ja odgajam tako svoje troje djece... I razumijem ih kad misle da sam malo zločesta. No, time se i ponosim...

Jer, vidite, ja se zahvaljujem Bogu što mi je dao “najzločestiju mamu” na svijetu.